

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

2013. december

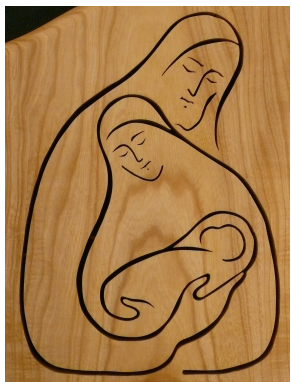

Szégyenkezés helyett boldog hitvallás

„Mária pedig ezt mondta: Magasztalja lelkem az Urat, és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt, mert rátekintett szolgálóleánya megalázott voltára” (Lukács 1, 46-48)

Ahogy az árnyék követi a fényt, úgy vetült rá Máriára a szégyen árnyéka. Mert az emberek többsége akkor sem az örömhírt értette meg Mária anyaságában, hanem szóbeszéd tárgyává tette őt. Már a csodálatos fogantatásnál jelentkezett a nagy ellenség, hogy besározza, hiteltelenítse a megváltó titkot: „Az Ige testté lett...” (János 1, 14) Isten teljes és megrázó azonosulását az emberrel a sátán mindig nevetség tárgyává akarja tenni.

Mária az Erzsébettel való találkozás során szabadult meg gyötrő megaláztatásából. Egyszerűen túllépett rajta. Eláradt szívében az öröm Isten csodálatos üdvtervének felismerése nyomán. Már nem bujkál, nem szégyenkezik, hanem magasztalja Urát. Benne már győzött az élet!

Krisztus hordozásának botránya ma sem kerülhető el. Aki komolyan veszi Krisztus követését, az számíthat arra, hogy kinevetik, lenézik, megszólják, vagy egyszerűen kerülik. A világ nem szereti azt, ami nem öbelőle való. „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt” (Máté 10, 32) – mondja Jézus.

Az Isten szeretetével feltöltekezett ember egyszerűen túllép a félelmen és szégyenkezésen, és örömmel tesz vallást megváltó Uráról. Ha megfigyeljük az első karácsonyt, azt látjuk, hogy az

a boldog bizonyágtétel napja volt. Megvallották hitüket a pásztorok, Anna prófétaasszony, az idős Simeon egyaránt. Ha karácsony ünnepét meg akarjuk tisztítani a reá rakódott hiábavalóságoktól, akkor bátran meg kell vallanunk hitünket. Egyszerű szavakkal is el lehet mondani azt, hogy nekem mit is jelent a karácsony.

Szeretném elmondani, hogy számomra mit jelent. Isten megszánta a megalázottságban élő embervilágot, mert a bűn mindenkit megaláz. Isten az embert az Ő hasonlatosságára teremtette, de az ember ettől fényévnyi távolságra került. Az Atya elküldte a Fiút, mint az emberi lét ősmintáját. Ezt felismerni, ezt megérteni óriási dolog. Ő itt van közöttünk emberi formában. Testté lett, hogy bűneinkből, mint egyedül hiteles, Isten előtt kedves emberként váltsan meg. Azért jött, hogy megismerjük Őt, hogy vezető mesterünk lehessen. Nem azért, hogy egyszer egy évben, karácsonykor egy kicsit rácsodálkozzunk a kis Jézuskára. Gyermekségében az is csodálatos, hogy annyira ember lett, hogy rá volt utalva az emberek gondoskodó szeretetére, ahogy később, halála után küldetésének folytatását is rábízta a tanítványaira, és ránk, kései utódaira.

Gyermekként, családban (teljes családban!) élt. Ezért fontosak számomra a családok, köztük az én családom. Hogy együtt lehessünk szeretetközösségben, hogy együtt adhatunk hálát az ünnepen, hogy figyelhetünk egymásra.

Ezzel a bizonyágtétellel kívánok áldott, karácsonyt és boldog új évet mindenkinek!

Kiss László lelkipásztor

A lelki öregek

„Bizony, bizony, mondom néked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál; de amikor megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.” (János 21, 18)

Ez a mondat akkor hangzik el, amikor feltámadása után Jézus megjelenik a tanítványoknak, és Péternek felteszi háromszor a kérdést: „Szeretsz-e engem?”

A fenti ige olvasásakor sokan arra gondolnak: „Igen, amikor fiatal voltam, erős voltam, és oda mentem, ahova akartam, azt tettem, amit akartam. Most már idősebb vagyok, és már ezt se tehetem meg, azt se tehetem meg.” Korunk fiatal-központú kultúrájának betegsége, hogy az öregséghez hiányt asszociál. Az „öreg” fosztóképző: az erő hiányára utal.

Nem volt ez mindig így. Korábbi korokban az „öreg” valamilyen megnemesedett, megérlelődött, fejlett dologra utalt. Például a krumpli öregje a nagyobb burgonyákat jelentette.

Első ránézésre úgy tűnik, Jézus is ezt a hiány-megközelítést alkalmazza: amikor idős vagy, már nem te cselekszel, hanem elszenveded azt, amit mások tesznek veled. Már túl vagy életed delelőjén, már leszállóágban vagy, s ez egyúttal azt is jelenti, hogy egyre kiszolgáltatottabb vagy. A mai korszellem, amely az aktivitást, az autonómiát, az önrendelkezést és az öngondoskodást mindenek felett álló erénynek gondolja, hangosan üdvözli Jézus mondatát: mégiscsak a fiataloknak jó, hisz ők azt teszik, amit akarnak, oda mennek, ahová szeretnének.

Olvassuk el még egyszer az ígét. A fiatalság itt a lelki éretlenségre utal. Újjászületésünk előtt magunk körül forgunk, minden rólunk szól, és mindennek rólunk kell szólnia. Igen, a lelki kiskorúak oda mennek, ahova akarnak, azt teszik, amiről azt gondolják: számukra a leghasznosabb. Saját érdeküket nézik, saját hasznukat tartják szem előtt.

A lelki öregek már tudják, hogy van valaki, akinek életüket, újjászületésüket köszönhetik és átengedik számára életük vezetését. És attól a pillanattól kezdve, hogy rábizzák magukat, tudják: nincs saját akaratom, nincs saját döntésem, nincs saját beszédem. Minden szavam, akaratom és döntésem a Jézus Krisztussal megélt közösségemből fakad. Ő övez fel. Ő visz oda, ahova akar. Ő terel arra, amerre akar.

Nincs nagyobb boldogság ebben az életben, mint Krisztus kezében alázatos és engedelmes eszköznek lenni, és engedni, hogy Ő övezzen fel és Ő vigyen oda, ahová Ő akarja.

Testvérem! Felfedezted-e már azt az örömet, amikor életed kormányzását Jézus Krisztusra bízod? Vagy még mindig kétségbeesetten kísérletezel azzal, hogy miképp övezd fel magad?

Karácsony van. Legyen áldott mennyei Atyánk neve, hogy elküldte egyszerűlöttjét, hogy aki hisz, rábízhassa egész életét. 2013 karácsonyán bíz Te is életed Krisztusra!

Czibere Károly

Az új templom felszentelése – 2013. október 13.

„Ime mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak.”
(Zsoltárok 133,1 - Károli)

Ezzel az ígéssel kezdtem mondanivalómat 2012. április 1-jén virágvasárnap, amikor bevonultunk a csodálatosan szép, szinte a szemünk láttára hihetetlen gyorsan felépült új templomunkba. Majd a Zsoltárok 40, 6. (Károli) verse jutott eszembe: *„Sokat cselekedtél, Te, Uram Istenem, a Te csodáiddal és terveiddel miérettünk.”* Kimondhatatlan a hála, amit szíveinkben érzünk.

Füle Lajos – sokak által ismert és szeretett – evangéliumi versek írójának a Templom áll című verséből egy rész cseng újra és újra fülembe:

*„...és ámulunk a számtalan csodán,
amit értünk tett az Isten Fia,
Ki vére által szerzett életet
s közöttünk járva velünk épített.
A templom áll, sok ifjú és öreg
térdre borulva háladalra kél.”*

Ezt a Szemeretelepen mi is így élhettük meg, mert annyi huzavona után egyszerre, nagyon rövid idő alatt, szinte a földből nőtt ki. Jézus járt közöttünk is

és így épülhetett, szépülhetett.

2005-ben határoztunk el végleg, hogy templomot építünk és nagy nehezen 2010. május 17-én megkezdődött az építkezés. 2010. június 26-án megtörtént az alapkövetétel és 2010. október 17-én hálaadó istentiszteletet tarthattunk, bár akkor még csak a pusztta téglafalak között, hidegben, fázósan, de kimondhatatlan nagy örömben. Ha visszagondolok ezekre az évekre, tudom,

ismét csak dicsérhetjük és magasztalhatjuk mennyei Atyánkat és az Ő Fiát, az Úr Jézus Krisztust és adhatunk hálát mérhetetlen nagy és kegyelmes tetteiért.

Köszönhetjük a tervezőnek, hogy ide álmodta ezt a szemet gyönyörködtető nagy csodát, új templomunkat. De köszönet mindazoknak, akik pénzbeli adományokkal, és azoknak is, akik sok-sok fáradságos munkával, vagy éppen szüntelen imádsággal segítették, hogy 2013. október 13-án, a templom felszentelésén felhangozzon az ige, a hálaadó imádság és a dicséretet zengő ének.

Ha meggondolom, hogy 2005 óta mindig csak azért imádkoztam, hogy épüljön meg a templom és legalább az alapkövetételnél jelen lehessen – kimondhatatlan a hálám, hogy mennyivel többet kaptam.

Most a szentelés után röviddel csak azt kívánhatom, hogy mindig legyen nyitva a templom ajtaja mindenki számára. És ha kiöregszünk is innen, legyen sok-sok utánpótlás, jöjjenek a fiatalok, családok, gyerekek. Tapasztalják meg, hogy azon az úton járni, amelyet Jézus mutat mindenkinek, aki ráfigyel, jó. Róla elsősorban a templomban hallhatunk, itt ismerhetjük meg Őt és itt tapasztalhatjuk meg, hogy milyen áldásos az Ő mérhetetlen nagy szeretetében élni nap mint nap.

Kovácsné Papp Julianna

Református jelképeink VI. – Krisztus keresztje

Kevés kiábrázolt jelképünk van és előfordul, hogy azok jelentésével nem vagyunk tisztában. Sorozatunk utolsó részében a kereszttel foglalkozunk, egy olyan jelképpel, amelyet történelmi okoknál fogva ábrázolni reformátusként nem szokás, de hitünknek mégis központi jelentőségű szimbóluma.

A kereszt a legrégebbi szimbólumok egyike, számos vallásban, kultúrában földrajzi hovatartozástól függetlenül megtalálható. A négy alapvető geometrikus szimbólum egyike, a körrel, a négyzettel és a középponttal együtt,

de különleges, mert a kereszt e másik három kapcsolatát is megalapozza. Két egyenesének metszéspontjával (középpont) a külső világra nyit; a körbe írva négy részre osztja a kört. Mivel az egyenlő szárú kereszt négy legtávolabbi pontját négy egyenes köti össze, a négyzet és a háromszög is belőle származik.

Szimbólumként a két szára által kijelölt keresztződési pontként jelképezi a világ központját. A vilárendszerező elv alapjaként, négy karja megfelel a négy égtájnak. Az ember jelképeként a függőleges vonal az égi, a szellemi, az intellektuális, a pozitív, az aktív és a hímnemű, míg a vízszintes a földi, a racionális, a passzív és a női aspektust képezi le. Kettős orientáltsága (jobb – bal, fent – lent) miatt tartalmaz pozitív és negatív aspektusokat. Végigkíséri a nagy történelmi kultúrák létét, így Babilonét, Assziriáét, Káldeáét, Egyiptomét,

.1. csúcs nélküli tau-kereszt, 2. egyenlő szárú görög kereszt, 3. orosz kereszt, 4. csúcsban végződő, egy vízszintes áthúzással ábrázolt latin kereszt, 5. csúcsban végződő, két vízszintes áthúzással ábrázolt kereszt, 6. csúcsban végződő, három vízszintes áthúzással ábrázolt kereszt.

Indiáét, Kínáét, majd hozzánk közeledve a görögökét, rómaiakét és a zsidókéét is, vagy a kereszténység előtti európai „pogány” népeket, annak gazdag és sokoldalú jelentéstartalmaival. Érdekes módon a zsidóknál a kereszt a Messiást, a szabadulást és az örök életet jelképezi – talizmánként viselték.

Központi szimbólummá a kereszt azonban a kereszténység

számára lett. Ebbe a képbe sűrűsödött bele a Megváltó szenvedése, halála és feltámadása, illetve az üdvözülés és maga a keresztény hit (1Kor 1,18–32). A kereszt a megfeszített Krisztust, valamint Krisztusnak a bűn és a halál feletti győzelmét jelképezi. Ebben pedig az Isten ésszel fel nem érhető szeretetét; Isten végleges és visszafordíthatatlan, ki nem érdemelhető, megmentő szolgálatát jelenti.

Az európai keresztény képzőművészet és irodalom talán egyik, ha nem a leggyakrabban ábrázolt jelképe. Álljon itt Venantius Fortunatus Himnusza a Szent Kereszthez c. művének néhány kifejező sora: „*Te áldott, kinek ága közt / a világ Kincse lebegett, / te lettél teste mérlege / s a poklot megrabolta fád.*”

Egyházunkban történelmi, az ellenreformációval összefüggő okoknál fogva, mint kiábrázolt jelkép nem, de mint lelki-szellemi valóság szerepel a kereszt. Nem is tagadhatjuk meg, hiszen a Biblia oly egyértelműen fogalmaz róla. A kereszt is, ahogy minden más szimbólum, Jézus Krisztus nélkül semmi.

Mit üzen nekünk ma Krisztus keresztje? „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16). Ha eszünkbe jut, vagy látjuk valahol a keresztet, gondoljunk az értem/érted meghozott áldozat nagyságára,

tisztaságára, tökéletességére, véglegességét és életet átformáló erejére. Az ebben megtapasztalt meg nem szolgálható kegyelem békessége töltse el szívünket. Így képesek lehetünk arra, amit az Úr Jézus kér tőlünk: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen engem.” (Márk 8, 34b) A kereszt pedig nem a halál, hanem az élet jelképe!

Cikkünk a Balassa Kiadó internetes szimbólum-szótárának segítségével készült. Javasoljuk a megjelölt és meg nem jelölt, a keresztről szóló igehelyek olvasását, valamint a kereszt mint világszimbólum részletesebb tanulmányozását.

Borkó Tamás

Gyermeksarok

A VÁRUNK idej 4 számában 6-6 kérdést teszünk fel már olvasni tudó iskolásoknak.

A kérdésekhez mindig megadjuk azokat a bibliai igehelyeket, amelyekben a helyes válasz megtalálható. A 6. kérdés mindig az énekeskönyvünkkel kapcsolatos.

A megfjtéseket 2013. december 10-ig várjuk erre az emailcímrre:

szolgalat@googlegroups.com

E számunk kérdései:

- 1. Ki jövendölte meg Immánuel megszületését, és mit jelent az Immánuel név?
- 2. Ki mondta: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, csak szólj egy szót”?
- 3. Ki az, aki megnémult, mert nem hitt az angyal ígéretének?
- 4. Kinek mondta ezt Isten: „Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!”
- 5. Ki mondta: „Van Mózesük és prófétáik, hallgassák azokat!”?
- 6. Hány olyan ének van az énekeskönyvünkben, amelyet már Jézus korában is énekeltek?

Igehelyek: Ézs 7; Jer 1; Mt 1; Mt 8; Lk 1; Lk 16

Czibere Károly

A megszentelt kötelék

Bizony, kevés olyan megszentelt kötelék van életünkben, amely annyira személyes ügye lenne az Istennek, mint a család és a gyülekezet. Most a családdal, illetve az annak alapjául szolgáló házassággal szeretnék foglalkozni.

Talán nem tévedek sokat, ha a házastársi kapcsolatot a legkisebb gyülekezeti közösségként fogom fel, férfi is nő Istentől rendelt egységében. „Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.” (1 Mózes 1, 27) Számomra ez azt jelenti, hogy férfi és nő egészséges kapcsolata kedvére van Istennek, kiábrázolja az embert olyannak, amelyet Isten elképzelt. Isten azonban nem véletlenül cselekedett így, hanem célt és vezető funkciót is rendelt az emberhez, férfihoz és nőhöz: „Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet.” (1 Mózes 1, 28) De ez nem csak teherrel és nem csak felelősséggel jár, hanem segítséggel is: „Jobban boldogul kettő, mint egy.... Mert ha elesnek, az egyik ember fölemeli a társát... Éppígy, ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegszenek... Ha az egyiket megtámadják, ketten állnak ellent. A hármasság fonál nem szakad el egyhamar.” (Prédikátor 4, 9-12.)

Míg Isten egyértelműen feloldhatatlan egységként tekint férfi és nő kapcsolatára, addig az Ószövetségi kor életgyakorlata – ahogy a mai kor embere még inkább – számos vonatkozásban eltávolodott az ideálistól. Az Újszövetség, ahogy hitünket, úgy a házasság intézményét is helyre kívánta és kívánja állítani.

A Jézus tanításait közvetítő evangéliumok közül Márk így idézi az Úr szavát: „Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassa.” (Márk 10, 9) Nincs de, nincs ha. Így kell egy házasságot felvállalni, vissza nem fordítható, meg nem másítható parancsként. Ha így fogod fel és tudod, hogy Jézus köti össze, akkor nem

menekülsz el az első nehézségnél, akkor el tudod hordozni az emberi különbségeket, a kudarcokat, a sérelmeket. Akkor meg tudsz bocsátani. Ez azt is jelenti azonban, hogy a házasság egy nagy vállalás és nagy munka, amelyre testben és lélekben készülni kell. Ha már megfontoltan, az Úr előtt döntöttél és igent mondtál: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy már nem két test, hanem egy.” (Máté 19, 5-6) Kulcskérdés. Ők már egység, melyet már más emberi - sem szülőkhöz, sem barátokhoz, sem később gyermekekhez fűződő – kapcsolat nem írhat felül.

Sőt az Istennek tetsző házasság igazán az, amely ezeket is felemelheti. És ezen túl a gyülekezetet, a népet és a világot is élteni.

A Biblia egészen konkrét tanácsokat is megfogalmaz újszövetségi leveleiben. Így Pál és Péter is a család alapvető felállításáról összhangban Isten teremtési munkájával (Mózes I.). „Szeretném, ha tudnátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten.” (1 Korinthus 11, 3) „Ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjetekeknek, ahogyan illik az Úrban. Ti férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk mogorvák.” (Kolossé 3, 18-19) „Engedelmeskedjétek egymásnak, Krisztus félelmében.” (Efezus 5, 22)

Péter levelében így szól: „A házastársak becsüljék meg egymást. Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjetekeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerve meg őket, felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre... És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljétek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet, mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba.” (1 Péter 3, 1-7)

Ez nem egy egyoldalú és önkényes, hanem egy egyenrangú és minden fél számára felelősségteljes feladat. De tény, a mai világ beteges és képmutató egyenlősdije ellenére, a teremtésben kapott fizikai és metafizikai adottságok nyomán bizony más a férfi és a nő szerepe a házasságban, egyik sem alárendelt, hanem saját helyén magasztos. Azt se felejtjük el, ahogy a levelek is egyértelműek ebben: a házasság hármasság, ahogy Gyökössy Endre is írja többek között „Ketten hármasságban” című könyvében. Jézus Krisztus (Szeretet) az, ki férfi és nő mellett, között és felett elsőként alapja, életetője, megtartója, gyógyítója a kapcsolatnak.

Szemeinket az Úrra és az Ő Igéjére emelve valljuk meg, hogy távol vagyunk a tökéletes házasságtól. Sok a felelősség és elköteleződés nélküli együttélés, sok a „féloldalas” házasság, sok a sérelem és sok a válás. De az Úr Jézus Krisztus minket és általunk kapcsolatainkat is képes megváltani, megszentelni, ha hiszünk Ő benne, ha képesek vagyunk követni Őt. Akarunk-e engedelmeskedni az Ige tanításának? Akarunk-e megáldott házasságban élni? Akarunk-e örök pecsétet tenni elkötelezetlen együttélésünkre? Akarjuk-e hívő életünkkel megnyerni házastársunkat az Úrnak és így az igaz kapcsolatnak? Akarunk-e megbocsátani a nekünk és bocsánatot kérni az általunk okozott sérelmekért? Akarunk-e harcolni a már reménytelennek tűnő helyzetekben? Akarunk-e.....?

Borkó Tamás

Kegyelettel emlékezünk elhunyt testvéreinkre

2013. szeptember Vigh András, (élt 58 évet);
Sotkó Lajos, (élt 67 évet)
2013. október Dienesné Piros Margit, (élt 54 évet);
Karácsony Imre, (élt 83 évet);
Szuromi Istvánné Szabó Berta, (élt 76 évet);
Gyömrei István János, (élt 91 évet)
2013. november Róth Lászlóné Bólya Ilona Erzsébet, (élt 62 évet);
Dr. Váradi Józsefné Kis-Tóth Erzsébet, (élt 86 évet);
Fülöp Antalné Hagara Ibolya, (élt 64 évet);
Karayos Szénási Imre, (élt 83 évet);
Bogdán-Bordi József, (élt 66 évet)

„Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség!” (Filippi 1, 21)

Köszöntjük gyülekezetünk megkereszteltjeit

2013. október Csomós Emma
Szalai Bernadett
Földi Antónió Sándor

„A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta...” (Lukács 2, 40)

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók kiemelt alkalmakról

Új rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Templomszentelés – 2013. október 13.

Templomunkat Isten dicsőségére megépíthettük, felszentelhetjük. De még nem fejeztük be, még nem dőlhetünk hátra. Mind fizikai valójában, de ami ennél talán még fontosabb, lelki házként kell tovább munkálkodnunk rajta. „Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá...” (1 Péter 2, 5)

Vasárnapi imaközösségeink és évszázó/évindító imaközösség

Az idén elindított vasárnapi, délelőtti fél tízkor kezdődő, negyed órás, istentisztelet előtti imaközösségeink valóban nagy áldást jelentenek

gyülekezetünk és az abban résztvevők számára. Kérjük a testvéreket, hogy ne feledkezzenek meg az ima fontosságáról és szánják oda magukat a gyülekezetért való szüntelen hálaadásnak és fohászkodásnak. 2013. december 28-án szombaton, 9-12 óra között gyülekezeti évszázó és évindító imadélelőttöt tartunk, az elvett ajándékokért való hálaadás és a jövő évre való készülődés jegyében. „Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1 Thessz 5, 16-18)

Diakóniai, látogatói szolgálat

Tovább bővül, mélyül látogatói szolgálatunk. Fokozatosan megmutatkoznak a szolgálat eredményei, egyre több szolgálati lehetőség formálódik. Több esetben is segítséget tudunk nyújtani és reménység szerint tudni is fogunk, hiszen egy szépszámú szolgáló csapat állt fel. Továbbra is minden hónap első vasárnapján igyekszünk látogatói megbeszélést tartani, amelynek keretében megbeszéljük a látókörünkbe került szolgálati lehetőségeket, illetve áttekintjük a tapasztalatokat is. Hívogatjuk azokat, akiket az Úr erre a szolgálatra indít. „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Máté 9, 37-38)

Baba-mama kör és kirándulások a Kopaszi gáton – 2013. október 28.

Nyugodtan állíthatjuk, hogy gyülekezetünk egyik talán leginkább megáldott rétegalkalma a baba-mama kör. Az anyukák és gyermekeik közös, igei alapú együttlétét az Úr megáldotta. Ennek jele az, hogy a régebbi résztvevők örömmel érkeznek, hogy új családok jelennek meg, hogy a rendszeres alkalmakon kívül más összejövetelek, így kirándulások is szerveződnek. Legutóbb a baba-mamások, 2013. október 28-án a Kopaszi gáton voltak kirándulni, amelynek képeit gyülekezetünk honlapján meg lehet tekinteni. Jó ott lenni, ahol jól érzik magukat az emberek. Baba-mama kör minden héten, kedden, 9 órakor. „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa” (Márk 10, 14)

Elindult a hétfő esti bibliaóra

Örömmel adunk hírt arról, hogy új bibliaóra indult, amelyet minden hétfőn este 18 órai kezdettel tartunk. A gyülekezet lelkipásztora által vezetett alkalmon szép számban jelentek meg a testvérek. Első körben a „boldogmondások” voltak terítéken. A részvételnek nincsenek feltételei, csak a jó szándék. Továbbra is ajánljuk fiatalnak-idősnek, kezdőnek- haladónak, férfinak-nőnek. A lelki növekedés egyik legjobb alkalmaként lehet ez. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.” (János 1, 1)

Istentisztelet utáni szeretetvendégség

Ősszel elindult és jól láthatóan népszerű a vasárnapi istentisztelet utáni szeretetvendégség. Hálásak vagyunk az ebben szorgoskodó asszonytestvéreknek, hogy lehetőséget biztosítanak az Úrban való testvéri együttlétre: egy kis beszélgetésre, egy kis odafigyelésre, szeretetközösségre. Az ellátás teljesen térítésmentes. Hozzávalókat bárki hozhat. „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20)

Közeljövő kiemelt alkalmai (részletek hirdelve lesznek)

December 15., vasárnap, 11.00-12.00 – Karácsonyi jótékonysági vásár, a diakóniai alap javára

December 15., vasárnap, 15.00-17.00 – Gyermek karácsonyi ünnepe

December 16., hétfő, 12.00-14.00 - Idősek és magányosak karácsonyi ünnepe

December 28., szombat, 9.00-11.00 – Gyülekezeti imadél előtt

December 31., kedd, 20.00 – Gyülekezeti szilveszter

Január 11., szombat, 9.00-12.00 – Szolgáltók hálaadó napja

FÉNY ÉRKEZETT AZ ÉJSZAKÁBA

Fény érkezett az éjszakába,
lelkünk egén is felragyog.
Magasságokból mélybe szállva
énekelnek az angyalok

a TEREMTŐRŐL AKI földre
engedte EGYSZÜLÖTT FIÁT
hogy a keresztfán elgyötörje
s békére leljen a világ

majd vére árán... Most a GYERMEK
körüli még bémész nép forog,
kincset kínálnak Néki bölcsek,
ámulva nézik pásztorok,

de jajt kiáltva éjig érnek
közben a bűn, a szenny, a vér,
s rejtett helyen zokog a LÉLEK
a GYERMEKÉRT, az emberért...

Füle Lajos

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi Istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	dél előtt 10 órai kezdettel, ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyermek Istentisztelet	<i>Gyermekek</i>	vasárnap dél előtt 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő Istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon délután 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden dél előtt 9 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	hétfőn 18 órakor; pénteken dél előtt 9 órakor ima és bibliaóra, 18 órakor beszélgetős bibliaóra
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 15 órakor a gyülekezeti termünkben
Asszonyóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján délután 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	vasárnap délután 14 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly, Kézér János, Suga Gábor